

Informatiebericht SUA (INTERN)

Van	IND / SUA
Auteurs	10.2.e (nareis), 10.2.e (Dublin) en 10.2.e (statushouders)
Telefoonnummers	10.2.e
Nummer & Titel	IB 2021/95 Nareisaanvragen van ex-Dublin amv 's en amv 's met een asielstatus uit een ander land
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema	Asiel Themapagina 's – Vw 30 Dublin Mvv nareis
Relatie met	- IB 2020/141 Tijdelijke werkwijze artikel 8 Dublinzaken; - IB 2021/56 asielverzoeken van bijzonder kwetsbare statushouders
Geldig vanaf	05-08-2021
Geldig tot en met	05-02-2022

1. Aanleiding

Het komt regelmatig voor dat amv 's die in Nederland asiel aanvragen, gezins- en familieleden¹ hebben in een andere EU-lidstaat, maar dat dit pas later in de procedure naar voren komt, bijvoorbeeld omdat zij dit verzwijgen. Deze (vaak hele jonge) amv 's worden in sommige gevallen bewust door hun gezins- en familieleden in de andere EU-lidstaat vooruit gestuurd naar Nederland, omdat ze het beeld hebben dat de situatie in Nederland beter is of omdat gezinshereniging in Nederland makkelijker of sneller gaat. Bij de afdoening van deze zaken blijkt dat het door de amv of Nidos ingenomen standpunt inzake 'het belang van het kind' varieert, afhankelijk van de soort procedure waar de amv zich in bevindt. Naar aanleiding hiervan is de vraag ontstaan hoe de door de amv of Nidos ingenomen standpunten inzake het belang van het kind in de elkaar opvolgende procedures, zoals de Dublin- en nareisprocedure moeten doorwerken.

2. Verwachting

In dit IB wordt uitgelegd hoe het in de Dublinprocedure of in statushouderszaken ingenomen standpunt inzake het belang van het kind moet meewegen bij de beoordeling van een nareisaanvraag en in welke gevallen dit kan leiden tot een afwijzing van de nareisaanvraag. De inhoud van dit IB zal niet worden opgenomen in de Vc.

3. Inhoud/Toelichting

Wanneer de amv zich in Nederland meldt voor asiel en het direct duidelijk is dat gezins- of familieleden van de amv in een andere EU-lidstaat verblijven, wordt de amv geplaatst in de Dublinprocedure (spoor 1), zodat de amv – na een belangenafweging - kan worden herenigd met zijn gezins- of familieleden die in de andere lidstaat in de asielprocedure zitten en/of in het bezit zijn van een asielstatus. Wanneer (overduidelijk) sprake is van een bijzondere omstandigheid, zoals misbruik of mishandeling en hereniging niet in het belang van het kind is, wordt afgezien van de hereniging en wordt de amv opgenomen in de nationale asielprocedure.²

¹ Dit kunnen naast (biologische) ouders, de broer, de zus, oom of tante van de AMV zijn. Ook kan het voorkomen dat dit de partner en/of het kind van de AMV betreft.

² Zie in dit kader ook WI 2019/8 Het belang van het kind in de Dublinprocedure.

Het komt regelmatig voor dat de amv of Nidos betogen dat een hereniging met het gezins- of familielid in de andere lidstaat niet in het belang van het kind is. Zo wordt dan bijvoorbeeld gesteld dat geen sprake is van een afhankelijkheidsrelatie, dat ze lang van elkaar zijn gescheiden, dat de relatie slecht is en dat de amv aan Nederland is gehecht vanwege zijn school en vrienden. In sommige gevallen gaat dit gepaard met een deskundigenrapport dat door Nidos wordt ingebracht. Vaak resulteert dit in het opnemen in de nationale procedure van de amv. In beginsel heeft gezinshereniging via Dublin de voorkeur boven gezinshereniging via nareis. Dublin is immers de eerste procedure, en een vreemdeling heeft geen domiciliekeuze.

Indien de amv in het bezit wordt gesteld van een asielvergunning, volgt echter alsnog een nareisaanvraag voor deze zelfde gezins- of familieleden uit de andere lidstaat. Soms wordt hierin, in tegenstelling tot de voorgaande procedure, betoogd dat hereniging juist in het belang van het kind is. De ingebrachte argumenten staan daarmee vaak haaks op de argumenten die in de eerdere procedure namens de amv naar voren zijn gebracht.

In de praktijk blijkt dat de IND bij de nareisaanvragen niet altijd rekening houdt met de feiten en omstandigheden zoals gesteld in de Dublinprocedure. Daarnaast wordt de feitelijke gezinsband tussen ouders en minderjarige kinderen zelden als verbroken beschouwd. Hierdoor komt het voor dat de gezinsleden onder nareis wel worden ingewilligd, terwijl in de Dublin- en/of statushouderszaken juist was gesteld dat hereniging niet in belang van het kind was. Dit is onwenselijk op meerdere fronten. Zo kan het de belangen van het kind schaden, domiciliekeuze in de hand werken of kan het misbruik van recht/ oneigenlijk gebruik van het vreemdelingenrecht zijn, of juist de belangen van het kind schaden. Als het kind immers niet wil herenigen met gezins- en familieleden, moet dit gegeven worden meegewogen.

4. Hoe te handelen

4.1 In de Dublinprocedure

In het geval de amv in Nederland tijdens de Dublinprocedure aanvoert dat hij/-zij gescheiden wil blijven van of niet herenigd wil worden met een gezins- of familielid, omdat dit niet in zijn/haar belang zou zijn, dient deze informatie (conform IB 2020/141 p. 5) als 'handhavingsaantekening' in indigo opgenomen te worden. Zo is bij een opvolgende nareisaanvraag van de amv direct duidelijk dat de amv in een eerdere procedure heeft gepleit voor een scheiding van zijn/haar gezins- of familieleden.

4.2 In geval van een amv met een asielstatus afgegeven door een ander EU-land en/of een amv waarvan de ouders een asielstatus hebben in een ander EU-land

In geval een amv met een status van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat aangeeft niet herenigd te willen worden met een gezins- of familielid in die lidstaat, dan dient hiervan eveneens een 'Handhavingsaantekening' te worden opgenomen in INDIGO, zodat dit in eventuele latere procedures meegewogen kan worden. Echter, voor een EU-statushouder is de hereniging met of de scheiding van een gezins- of familielid niet het leidende element om wel of niet terug te keren naar de betreffende lidstaat; dat is het feit dat de vreemdeling in die andere lidstaat een asielstatus heeft. Wanneer de amv aannemelijk heeft gemaakt dat hereniging met de gezins- en familieleden in de andere lidstaat niet in zijn belang is, kan het zijn dat er conform IB 2021/ 56 individuele garanties moeten worden opgevraagd bij de betreffende lidstaat alvorens wordt besloten om de amv daadwerkelijk over te dragen.

In geval de gezins- of familieleden van de amv wel een asielstatus hebben in een andere EU-lidstaat, terwijl de amv dat zelf (nog) niet heeft, betreft de zaak een Dublinzaak. Wanneer de amv aannemelijk maakt dat een hereniging niet in zijn belang is, kan dit in dat geval leiden tot een opname nationale procedure. Hiervoor moet dan wel eerst onderzocht zijn of de amv in de tussentijd niet ook een (zelfstandige of afgeleide) asielstatus heeft gekregen in de andere lidstaat.

4.3 In de Nareisprocedure

Indien er signalen zijn dat de amv in de Dublinprocedure of in spoor 2 niet herenigd wilde worden, maar vervolgens een nareisaanvraag indient voor de biologische ouders, vraag dan waarom de amv nu van gedachten is veranderd. Controleer ook of er (nieuwe) deskundigenrapporten zijn ingebracht, en vraag eventueel een nieuw deskundigenrapport op. Bij twijfels kunnen de biologische ouders of amv gehoord worden over de feitelijke gezinsband.

Er komen verschillende situaties voor. Soms verblijven beide ouders in een andere lidstaat, soms verblijft één ouder in een EU-lidstaat, en de ander in het land van herkomst. Dit IB is alleen van toepassing op de gezinsleden die binnen de EU verblijven.

Het is alleen in uitzonderlijke gevallen mogelijk om de nareisaanvraag af te wijzen omdat de feitelijke gezinsband tussen de amv en de biologische ouder is verbroken. Als bijvoorbeeld uit het onderzoek signalen naar voren komen van geweld/slechte relatie, kan de feitelijke gezinsband tussen ouder en kind als verbroken worden aangemerkt. Het is dan niet in het belang van het kind om met dit gezinslid te herenigen. Neem hierbij mee dat het gezin niet is opgebroken door de vlucht. Het gezin heeft in de voorgaande procedure immers bewust niet gekozen voor hereniging.

Indien de amv bij andere gezinsleden verblijft, kun je de aanvraag afwijzen omdat het kind niet als alleenstaand wordt aangemerkt (conform IB 2021/41).

Indien er geen signalen zijn van geweld/slechte relatie met de ouders, kan er, afhankelijk van het eerder ingebrachte rapport wel sprake zijn van oneigenlijk gebruik/misbruik van recht, en, kan er worden gesteld dat nareis niet mogelijk is, omdat het gezin niet is opgebroken door de vlucht, maar door een bewuste keuze. Dit is een nieuwe lijn dus voel je bij twijfel vrij dit voor te leggen aan SUA/JZ/Lasna.

4.4 In de 8 EVRM procedure

Indien de amv naast nareis voor zijn/haar ouders ook een aanvraag heeft ingediend voor de broers/zussen; en de nareisaanvraag voor de ouders wordt afgewezen, kan de 8 EVRM-aanvraag voor de broers/zussen ook worden afgewezen omdat er geen scheiding van gezinsleden is. Dit geldt alleen voor 517 zaken.

Indien er een 8 EVRM-aanvraag wordt ingediend voor het hele gezin, zal gezinsleven moeten worden aangenomen (334 zaken). Dit neem je immers altijd aan bij een bio-kerngezin. In de belangenafweging kan uitgebreid worden ingegaan op de situatie. Hierbij kan twee kanten op worden geredeneerd. Indien er sprake is van geweld of een slechte relatie, is hereniging niet in het belang van het kind. Indien er sprake is van oneigenlijk gebruik van de procedure, is het niet in het belang van de Staat om hereniging toe te staan. Van dat laatste standpunt kan worden afgeweken indien er een nieuw deskundigenrapport wordt ingebracht waarmee een gedegen verklaring wordt gegeven voor het feit dat er twee verschillende standpunten zijn

ingenomen in twee verschillende procedures en hereniging alsnog en uitdrukkelijk in het belang van het kind wordt geacht.

Het komt ook voor dat een amv niet wenst te herenigen met een broer/zus die in een andere lidstaat verblijft, maar hier vervolgens wel een artikel 8EVRM aanvraag indient. Ongeacht of het een 334 of 517 aanvraag is, moet bij de belangenafweging in het nadeel worden meegewogen dat hereniging eerder niet gewenst was.

5. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met DMB, JAZ, JZ-ST, nareis en unit Dublin.